

## Bohoslužba – 30. apríl 2023

### Čo bude odpustené a čo nie

**Piesne: 118,1 118,2-5 281 563**

**Suma evanjelia:** „A ako Mojžiš vyzdvihol hada na púšti, tak musí byť vyzdvihnutý aj Syn človeka, aby každý, kto v neho verí, mal večný život. Ved' Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nik, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život. Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby ho spasil. Kto verí v neho, nie je odsúdený. Kto neverí, už je odsúdený, pretože neuveril v meno jednorodeného Božieho Syna. Súd je v tom, že svetlo prišlo na svet, ale ľudia milovali väčšmi tmu než svetlo, lebo ich skutky boli zlé. Ved' každý, kto robí zle, nenávidí svetlo a nejde na svetlo, aby jeho skutky nevyšli najavo. Kto však koná pravdu, ide na svetlo, aby sa ukázalo, že jeho skutky sú vykonané v Bohu.“ (Jn 3,14-21)

**Lekcia: Mk 3,13-35**

<sup>13</sup> Potom vystúpil na vrch a pozval k sebe tých, ktorých sám chcel. A oni prišli k nemu. <sup>14</sup> Vtedy ustanovil Dvanástich, ktorých nazval apoštolmi, aby boli s ním a mohol ich posielat' kázat' <sup>15</sup> a aby mali moc vyhánat' démonov. ...

<sup>20</sup> Potom vošiel do domu a znova sa zišiel zástup, takže si nemohli ani chleba zajesť. <sup>21</sup> Keď sa to do počuli jeho príbuzní, prišli, aby ho odviekli, lebo hovorili, že **sa pomiatol**. <sup>22</sup> Zákonníci, ktorí zišli z Jeruzalema, hovorili: „**Je posadnutý Belzebulom a mocou vládca démonov vyháná démonov.**“ <sup>23</sup> Zavolať ich k sebe a hovoril im v podobenstvách: „Ako môže satan vyhánat' satana? <sup>24</sup> Ak je nejaké kráľovstvo vnútorne rozdelené, také kráľovstvo nemôže obstáť. <sup>25</sup> Ak je nejaký dom vnútorne rozdelený, taký dom nemôže obstáť. <sup>26</sup> Ak satan povstal proti sebe a je rozdelený, nemôže obstáť a je s ním koniec. <sup>27</sup> Nik nemôže vniknúť do domu siláka a okradnúť ho o jeho veci, ak toho siláka najprv nezviaže; a potom môže vylúpiť jeho dom. <sup>28</sup> Amen, hovorím vám, že všetko bude ľudským synom odpustené, hriechy i rúhania, akokoľvek by sa rúhali. <sup>29</sup> Kto by sa však rúhal Duchu Svätému, tomu nebude odpustené naveky, ale je vinný večným hriechom.“ <sup>30</sup> Lebo hovorili: „**Je posadnutý nečistým duchom.**“

<sup>31</sup> Vtom prišla jeho matka a jeho bratia. Zostali **vonku** a dali si ho zavolať. <sup>32</sup> Okolo neho sedel zástup. Oznamovali mu: „**Vonku** ťa hľadá tvoja matka a tvoji bratia.“ <sup>33</sup> On im odpovedal: „Kto je moja matka a moji bratia?“ <sup>34</sup> Rozhliadol sa po okolosediacich a povedal: „Hľa, moja matka i moji bratia! <sup>35</sup> Lebo každý, kto plní Božiu vôľu, je môj brat, sestra a matka.“

**Modlitba:**

*Nebeský Otče, ďakujeme, že nás obdarúvaš obecnstvom Tvojich detí. Chválime Ťa za to, že v Ježišovi Kristovi nás spájaš ako členov jednej veľkej duchovnej rodiny, ktorej záleží na hľadaní a plnení Tvojej vôle. I dnes takto hľadáme Tvoju tvár a prosíme o Tvoje slovo, aby nás riadilo a usmernilo.*

Ďakujeme, že sa s dôveru môžeme zveriť do Tvojich rúk; môžeme pred Tebou vyliť svoje srdcia a predostrieť Ti všetko úprimne. Veď ku komu by sme šli, ak nie k Tebe. Ty si nás stvoril, riadiš udalosti nášho života, dávaš nám radosti i starosti, dopustiš skúšky, aby vysvitlo, čo je v našich srdciach. Uč nás preto prijímať všetko od Teba v presvedčení, že Ty vieš, prečo tak konáš, aký máš s nami úmysel.

Prosíme, odpusť, že nevieme byť vždy vďační, že nás veľa vecí trápi alebo naopak vábi; sme vystavení pokušeniam telesne i duchovne a viacej sa obávame o seba, než by to bolo zdravé. Odpusť, že Tvoje slovo často v nás nerezonuje, že pri našom správaní zapôsobia ľudské argumenty, a potom až dodatočne zistíme, že sme opäť zlyhali a neriadili sa podľa Teba. Všetku svoju biedu Ti prinášame s prosbou, aby si nám odpustil. Zľutuj sa nad nami a utvrď nás v poslušnosti a v dôvere Tvojmu slovu.

V mene Ježiša Krista prosíme, prehovor k nám a zdieľaj s nami spoločenstvo v duchu a pravde Tvojho slova. *Amen*

*„Amen, hovorím vám, že všetko bude ľudským synom odpustené, hriechy i rúhania, akokoľvek by sa rúhali. Kto by sa však rúhal Duchu Svätému, tomu nebude odpustené naveky, ale je vinný večným hriechom.“ (Mk 3,28-29)*

*Milí Bratia a milé Sestry!*

Evanjelista nám podáva správy o začiatku pôsobenia Ježiša v Galiley. V týchto opísaných udalostiach môžeme pozorovať, ako jednotliví ľudia hľadajú na Neho, za koho Ho majú, ako sa k Nemu správajú. **Mienky o Ňom** sú rôzne. Časť, ktorú sme počuli, je umiestnená do rámca, v ktorom **jeho najbližší** sa k Ježišovi správajú až zlomyseľne a nepriateľsky, pretože Ho považujú za pomäteného. Nechápu Ho a nepoznajú Ho. Pre nich je všetko, čo sa deje okolo Ježiša, nepohodlné a nepríjemné. Nepostavia sa za Neho. Naopak. Chcú Ho odvieť pred verejnosť, aby nemali kvôli Nemu problémy. Je to absolútne nepochopenie. V najlepšom prípade by sme sa mohli domnievať, že to robili kvôli Nemu, aby Ho ochránili pred nejakými nepríjemnosťami. Skôr však je pravdou to, že tak konali kvôli sebe.

Toto totálne nepochopenie zo strany príbuzných bolo pre Pána Ježiša zrejme veľmi ťažké. Ešte horšie boli na tom **jeho nepriatelia**, ktorí Ho od začiatku v zásade tvrdo odmietali. Ak sa nachádzali okolo Neho, tak len preto, aby hľadali a našli nejaký dôvod alebo zámienku proti Nemu, aby Ho mohli prenasledovať, znemožniť a nakoniec zlikvidovať.

Toto nepriateľstvo sa prejavilo aj vtedy, keď počas uzdravovania nemocných, zvlášť posadnutých zlým duchom, **obvinili Ježiša**, že koná mocou Belzebuba, vládca démonov. Totiž aby Ho nemuseli uznať – čo by nutne muselo mať následok aj na ich

ďalší prístup k Nemu – tak Ho obvinili. V tom sa zviditeľnilo ich **v zásade odmietavé stanovisko** voči Nemu.

Lebo obyčajne to býva tak, že **najlepšou obranou je útok**. Kto chce predísť tomu, aby sa musel poddať, sám zaútočí. Oni sa Mu bránili, nedovolili, aby v Jeho osobe vstúpilo Božie kráľovstvo do ich života. Tak Ho očiernili, Jeho moc jednoducho spochybnili. A to takým silným útokom, aby nikto nepochyboval o tom, že od Ježiša sa treba dištancovať. Veď kto by chcel mať niečo spoločné s démonmi? Alebo s niekým, kto s nimi spolupracuje? Nikto nechce byť spájaný s nečistými silami a duchmi.

**Bratia a Sestry!** Pán Ježiš však neustúpi a sa nedá zastrašiť ani umlčať takýmito obvineniami. Naopak, preukáže úplnú **nelogickosť** tejto argumentácie – zároveň tým aj svoje poslanie. Totiž hovorí o tom, že v prípade, že by vyháňal démonov mocou vládca démonov, bol by satan vnútorne rozdelený. Pre neho povstať proti sebe by znamenalo jeho koniec. Avšak satan sa sám nezničí, takýto koniec nenastane. Moc satana môže byť zničená **len zásahom väčšej moci**.

Podobne, ako „*nik nemôže vniknúť do domu siláka a okradnúť ho o jeho veci, ak toho siláka najprv nezviaže; a potom môže vylúpiť jeho dom*“. Chce to moc silnejšieho, ktorý satana premôže. Pán Ježiš tým naznačuje, že **On je ten silnejší**. Preto sú možné tie uzdravenia, preto pred ním satan ustupuje. On svojou božskou silou premôže jeho moc. „*Boží Syn sa zjavil nato, aby maril diablove skutky*“. (1Jn 3,8) On prišiel zničiť dielo a moc diabla.

Pán Ježiš v tejto súvislosti sa o týchto svojich nepriateľoch vyjadruje tak, že oni sa svojimi rečami rúhajú proti Duchu svätému a to je neodpustiteľný, večný hriech. Toto vyjadrenie je pre mnohých akýmsi hlavolamom, **ako tomu rozumieť**, ako sa varovať hriechu, ktorý je večný, teda smrteľný. Mnohí veriaci, ktorý majú rešpekt pred Božím slovom, majú z toho obavy. Hlavne, keď sa stretávajú so zvláštnymi, krajnými duchovnými prejavmi, v ktorých cítia, že je im to cudzie, ale nevedia zaujať jasné stanovisko, lebo majú strach z toho, aby sa napriek svojej vôli neprevinili proti Duchu svätému, keď tie prejavy spochybňujú alebo odmietajú. Ako to teda je?

**Milí Bratia a milé Sestry!** Skutočne potrebujeme byť triezvi a neprijať všetko – akože pre istotu – za pôsobenie Ducha svätého, len preto, lebo sa chceme ubrániť prípadného omylu. Aj Písmo sväté nám radí: „*Milovaní, neverte každému duchu, ale skúmajte duchov, či sú od Boha, lebo do sveta vyšlo mnoho falošných prorokov*“. (1Jn 4,1) Toto skúmanie, overovanie a preverovanie je namieste. Isteže však to nebol prístup zákonníkov. U nich takáto úprimná snaha absolútne chýba.

Pochopme teda, že výrok Pána Ježiša, náš základný verš, neodznal pre naše odstrašenie a zneistenie. Povedal to o tých, ktorí Ho zjavne, zlomyseľne odmietali, ktorí sa Mu protivili, Jemu odopierali a vedome sa Mu rúhali. Tým, ktorí nechceli

mať s Ježišom nič spoločné. Vonkoncom v Ňom odmietli Hospodina, kto Ho poslal a Jeho Ducha mali za nečistého.

Tu vidíme **základný rozdiel** medzi Ježišovou rodinou a jeho nepriateľmi. Síce Jeho príbuzní v tejto fáze jeho pôsobenia Ho tiež neprijali – ale nebolo to z takýchto pohnútok. Oni nemali taký zarytý postoj voči Ježišovi. Bolo to skôr z nevedomosti, chcelo to čas, aby sa v nich všetko vyjasnilo. Ale nepokladali Ho za niekoho, kto je v spoločensťve s diablom.

Podobne to bolo aj s apoštolom Pavlom. Timotejovi píše: *„Vzdávam vd'aku Ježišovi Kristovi, nášmu Pánovi, ktorý ma posilnil, lebo ma uznal za verného a ustanovil ma do služby, mňa, ktorý som sa predtým rúhal, bol som prenasledovateľ a násilník. Dostalo sa mi však milosrdenstva, lebo som konal z nevedomosti v neviere“.* (1Tim 1,12-13) Apoštol dokonca hovorí o sebe, že sa rúhal. Avšak bolo to z nevedomosti a nie z vedomého odporu. Dostalo sa mu milosti a odpustenia.

Prístup farizejov a zákonníkov je však vedomé a zatvrdnuté odmietanie a obvinenie, ktorým sa rúhajú proti Bohu. Teda takýto človek neuzná svoj hriech a vôbec nestojí o odpustenie, čiže tým sa sám vymaní z možnosti dostať milosť. Pretože nasilu ju Boh nevnucuje nikomu a kto Ho odmieta, ten sa iba utvrdí v tom, že zostáva na ňom Boží hnev. *„Kto verí v Syna, má večný život. Kto však odmieta Syna, neuzrie život, ale spočíva na ňom Boží hnev“.* (Jn 3,36) Zostáva v stave zatratenia, v ktorom sa rodí každý človek.

Z toho teda vyplýva, že otázku smrteľného hriechu, čiže hriechu, na ktorý nie je odpustenie, je možné pochopiť. Netýka sa toho, kto uveril, čiže prijal Božiu milosť a odpustenie v Ježišovi Kristovi, teda bol Duchom svätým znovuzrodený. Veď uveriť je možné iba pôsobením Ducha, nie z vlastných síl alebo rozhodnutia. Preto každý veriaci človek môže byť kľudný, že mu nehrozí večný/smrteľný hriech v zmysle ako sme o tom hovorili. Teda ak sme vo viere, nemajme obavy; dokonca sme aj k tomu vyzývaní, aby sme rozlišovali medzi duchmi, či sú od Boha – a to bez obáv, že by sme sa tým previnili. Zároveň uznajme, že ak by tomu tak bolo, nie je to preto, že by Boh nebol k niekomu milostivý. Ale je to následok vedomého rúhaniu sa Duchu svätému.

Avšak, **Bratia a Sestry**, je tu jeden dôležitý odkaz, ktorý nesmie zostať nepovšimnutý. Totiž Pán Ježiš nehovoril v tejto súvislosti len o večnom hriechu, ale predtým aj o tom, že *„všetko bude ľudským synom odpustené, hriechy i rúhania, akokoľvek by sa rúhali“.* Čiže na všetko je možné prijať odpustenie. Okrem spomínaného stavu – kde vlastne hriešnik svojím odmietaním sám sa vylučuje z milosti – je možné dostať odpustenie na každý hriech, dokonca i na rúhanie. (To je aj už spomínaný prípad apoštola Pavla).

Či si uvedomuje, čo to *„na každý hriech“* znamená? Nie menej, než *„na všetko“*. Aj ja, aj ten druhý, brat alebo sestra v Pánovi, môže mať všetko odpustené.

Neobávajme sa predstupovať pred Neho v pokání. To len my niekedy chceme byť prísnejší a spravodlivejší, než je Boh. Preto môžeme svoje hodnotenia formulovať, že to či ono „sa nedá odpustiť“. Alebo že „neviem si odpustiť“. Ako dobre nás vie niekedy náš pokušiteľ trýzniť práve pocitom viny, že niečo je neodpustiteľné! Nenechajme sa ním trápiť. Je možné vyznať všetko a prijať rozhrešenie, odpustenie od Pána. Vezmime si teda k srdcu toto zaslúbenie. Nespoliehajme sa na ľudské dobré rady či mudrovanie, ale na zaslúbenia, ktoré nám dal Pán Ježiš, ktoré aj pre nás platia a nenechajme sa ničím odradiť. „Pristúpme teda s dôverou k trónu milosti, aby sme dosiahli milosrdenstvo a našli milosť a pomoc v pravý čas“. (Hebr 4,16) *Amen*

### **Modlitba:**

*Pane Ježišu Kriste*, ďakujeme za odpustenie hriechov. Za to, že väčšia je Tvoje láska a milosť, ako sú naše previnenia. Dobré je nám počuť o tom, že Ty si neprišiel nás odsúdiť ale naopak, vyslobodiť zo zatratenia a o tom nás uisťuješ i teraz. Veru koľko vnútorného trápenia nám spôsobujú naše previnenia, výčitky svedomia - a pokušiteľ nám nahovára, že nám niet pomoci. Nech je Tvoje slovo silnejšie v našich životoch a daj nám s vďakou prežívať moc a veľkosť odpustenia pre Tvoju obeť. Zachovaj nás v milosti, aby sme sa vyhli zatvrdeniu alebo pochybovaniu.

Veď nás k tomu, aby sme sa učili obecenstvu s Tebou, ako Ťa počúvať, nasledovať a vyznávať; ako zápasíť, keď útočia na nás všelijaké myšlienky a sily. Daj nám pevne sa držať Tvojich zaslúbení a s dôverou prežívať Tvoju prítomnosť a vedenie Tvojho Ducha. Kiežby sme sa všetkým, čo sa nám stane, posilnili vo viere a v láske k Tebe! Hľad' na nás, Pane Ježišu, hľad' na tých, čo Ťa vzývajú, o Tvoju pomoc, silu, prítomnosť volajú vo svojich zápasoch, nemociach, opustenosti alebo sklamaní. Jedine Ty máš moc pozdvihnúť padlého, potešiť zarmúteného, uzdraviť biedneho a vyslobodiť zotročeného. Ty, ktorý si ten mocnejší, prosíme, konaj tak a vypočuj tieto volania pre svoje milosrdenstvo a lásku. *Amen*